

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/11776 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 22 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het door appellant gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig door de minister nemen van een beslissing naar aanleiding van een brief van 15 mei 2003 niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op 27 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

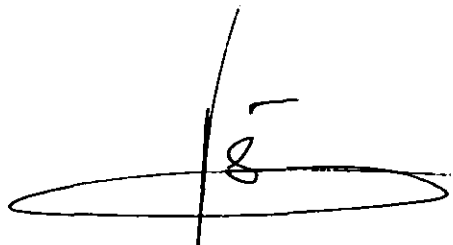
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

91-540.

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSpraak

Reg.nr.: AWB 06/11776

Inzake : eiser, V-nummer
gemachtigde mr. J. van Veelen-de Hoop, advocaat te
Rotterdam,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
verweerder, gemachtigde mr. J.P. van den Bos.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op , is burger van de Republiek Congo (Congo-Brazzaville). Hij verblijft sedert 20 maart 1990 in Nederland. Bij brief van 15 mei 2003 is door V.C.M. van Offeren, werkzaam bij het ASKV steunpunt Vluchtelingen te Amsterdam, - verkort weergegeven - verzocht om aan eiser een verblijfsvergunning te verlenen met gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid van de Minister. Bij brief van 8 december 2005 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit naar aanleiding van de brief van 15 mei 2003. Bij besluit van 6 februari 2006 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

2. Op 6 maart 2006 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 13 april 2006 heeft eiser de gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 17 november 2006 een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 december 2006. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en in het bijzijn van V.C.M. van Offeren. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig mevrouw Kabasubabu, tolk in de Franse taal.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Ingevolge artikel 1:3, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt onder aanvraag verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen.

1.2. Ingevolge de artikelen 23 en 36 van de Vreemdelingenwet 2000, voor

AWB 06/11776

2

zover thans van belang, wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, in afwijking van artikel 2:1, eerste lid, van de Awb, ingediend door de vreemdeling of zijn wettelijk vertegenwoordiger.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het bezwaar niet-ontvankelijk is. Verweerder verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 13 april 2005 (200500292/1) waarin is geoordeeld dat een ander dan de vreemdeling, die voor de vreemdeling een zogenaamde 14-1-brief heeft geschreven, geen belanghebbende is in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb en dat daardoor de 14-1-brief geen aanvraag is als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb. Niet is gebleken dat ten tijde van het schrijven van de brief van 15 mei 2003 door eiser een machtiging is afgegeven aan ASKV steunpunt Vluchtelingen te Amsterdam om namens hem de 14-1-brief te schrijven. De brief van 15 mei 2003 kan derhalve niet als een aanvraag in de zin van de Awb worden aangemerkt en het antwoord daarop is geen besluit waartegen bezwaar openstaat. De omstandigheid dat eiser bij schrijven van 15 november 2005 alsnog een machtiging achteraf heeft overgelegd en heeft gesteld dat hij Van Offeren heeft verzocht om de brief van 15 mei 2003 te schrijven, maakt het vorenstaande niet anders. Met een later overgelegde volmacht kan niet worden bewerkstelligd dat een verzoek van een niet rechtstreeks belanghebbende met terugwerkende kracht wordt geconverteerd in een verzoek dat (mede) namens betrokkene is gedaan. Verweerder verwijst in dit verband naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Dordrecht, met kenmerk Awb 04/53847 en 04/53849.

3. Eiser meent dat zijn bezwaar van 8 december 2005 ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard en hij voert daartoe - samengevat - het volgende aan. Eiser meent dat de brief van 15 mei 2003 als een aanvraag in de zin van de Awb moet worden beschouwd. Het steunpunt Vluchtelingen is aan te merken als eisers gemachtigde in de zin van artikel 2:1, eerste lid, van de Awb. Volgens eiser heeft hij aan het steunpunt Vluchtelingen stilzwijgend een volmacht verleend om namens hem de 14-1-brief te schrijven. Dit blijkt ook uit de brief. Immers, in de 14-1-brief wordt de Minister verzocht gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid ten gunste van eiser. In de brief is ook vermeld: "Wij vragen u daarom deze man een verblijfsvergunning te geven". Eiser verwijst naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, van 2 maart 2006 (kenmerk: Awb 04/52361 en Awb 04/9114). Tevens acht eiser van belang dat het steunpunt Vluchtelingen als taak heeft het behartigen van belangen van asielzoekers. Duidelijk is dat het steunpunt Vluchtelingen asielzoekers terzijde staat bij hun procedure en in die hoedanigheid handelde bij het schrijven van de brief van 15 mei 2003. Er zijn volgens eiser gevallen bekend waarin verweerder soortgelijke brieven wel als aanvragen heeft geaccepteerd. In de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling van 13 april 2005 waarnaar verweerder verwijst, was de 14-1-brief ingediend door een particulier, niet behorende tot een organisatie zoals het steunpunt Vluchtelingen. Voorts betoogt eiser dat, indien verweerder twijfelde aan de vertegenwoordigingsbevoegdheid van het steunpunt Vluchtelingen, het in de rede zou hebben gelegen om onder toepassing van artikel 2:1, tweede lid, dan wel artikel 4:5, eerste lid, van de Awb om een schriftelijke machtiging te vragen. Tot slot wijst eiser erop dat hij bij brief van 3 november 2005 zelf een machtiging heeft overgelegd. Eiser meent dat het bestreden besluit op

AWB 06/11776

3

voormelde gronden niet in stand kan blijven wegens strijd met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. Ter zitting is voorts een brief van verweerder van 23 mei 2003 overgelegd waaruit volgens eiser kan worden opgemaakt dat hij als cliënt van de heer van Offeren werd aangemerkt. Tevens wordt verwezen naar een brief van verweerder van 30 oktober 2003 gericht aan de heer Van Offeren. Volgens eiser is de aanvraag in samenspraak tussen hem en de heer Van Offeren ingediend en heeft hij laatstgenoemde daartoe destijds mondeling gemachtigd.

4. De rechtbank overweegt het volgende.

4.1. In geschil is de vraag of verweerder eisers bezwaar van 8 december 2005 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

4.2. Daartoe dient te worden vastgesteld of de brief van 15 mei 2003 kan worden aangemerkt als een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb.

4.2.1. De rechtbank stelt vast dat de brief van 15 mei 2003 niet door eiser zelf, maar door V.C.M. van Offeren, werkzaam bij het ASKV steunpunt Vluchtelingen te Amsterdam, is opgesteld, ondertekend en ingediend. Uit de brief blijkt niet dat deze namens eiser is geschreven. Immers, daarin is niet vermeld dat de heer Van Offeren door eiser gemachtigd zou zijn tot het schrijven van de brief. De omstandigheid dat een bestuursorgaan, gelet op artikel 2:1, tweede lid, van de Awb, van een gemachtigde een schriftelijke machtiging kan verlangen, brengt niet met zich dat verweerder gehouden was daarom te vragen naar aanleiding van de ontvangst van voormelde brief. De omstandigheid dat eiser bij brief van 3 november 2005, derhalve bijna twee en een half jaar later, heeft gesteld dat de brief van 15 mei 2003 namens hem is geschreven, laat naar het oordeel van de rechtbank onverlet dat niet is gebleken dat er op het moment van het indienen van het verzoek een machtiging daartoe was verleend. De stelling dat eiser stilzwijgend een volmacht zou hebben verleend aan het steunpunt Vluchtelingen om namens hem de 14-1-brief te schrijven, vindt geen steun in de stukken en kan derhalve aan het vorenstaande niet afdoen.

4.2.2. De rechtbank overweegt dat de heer van Offeren geen belanghebbende is, als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, bij de beslissing op het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning aan eiser. Daardoor is dit verzoek geen aanvraag, als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb.

4.2.3. De stelling dat het steunpunt Vluchtelingen als taak heeft het behartigen van belangen van asielzoekers en asielzoekers terzijde staat, leidt evenmin tot het oordeel dat er sprake is van aanvraag. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 22 november 2005 (JV 2006, 19). Uit de jurisprudentie van de Afdeling terzake van artikel 1:2, derde lid, van de Awb volgt dat het bij de belangen van een rechtspersoon moet gaan om een aan de statutaire doelstelling ontleend algemeen of collectief belang, dat door een besluit direct wordt of dreigt te worden aangetast. Het belang dat het steunpunt Vluchtelingen bij de beslissing op het verzoek heeft is, gelet op het individuele karakter van de beslissing, niet aan te merken als een aan haar statutaire doelstelling ontleend, individuele

AWB 06/11776

4

belangenbehartiging overstijgend, collectief belang. Gelet hierop is het steunpunt Vluchtelingen geen belanghebbende, als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, bij de beslissing en is het verzoek daarom geen aanvraag, als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb.

4.3. Nu de brief van 15 mei 2003 geen aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb behelst, hoefde naar aanleiding daarvan geen besluit als bedoeld in het eerste lid van voormeld artikel te worden genomen.

4.4. Gelet op het vorenoverwogene kan het uitblijven van een inhoudelijke reactie op voormeld verzoek, naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als een ingevolge artikel 6:2 aanhef en onder b, van de Awb met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit waartegen bezwaar kan worden gemaakt.

4.5. De rechtbank is gezien het vorenstaande van oordeel dat verweerder het door eiser ingediende bezwaar op goede grond niet-ontvankelijk heeft verklaard.

4.6. De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand gekomen is dan wel een dragende motivering ontbeert.

4.7. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

4.8. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/11776

5

III. BESLISSING

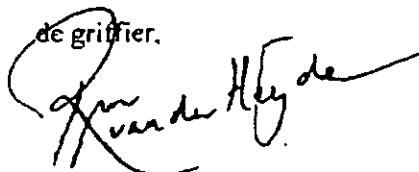
De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

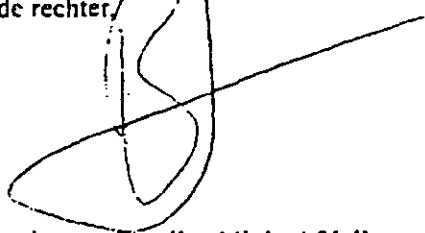
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. B.A. Jong, rechter, en uitgesproken in het openbaar
op 22 maart 2007, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde, griffier.

de griffier.

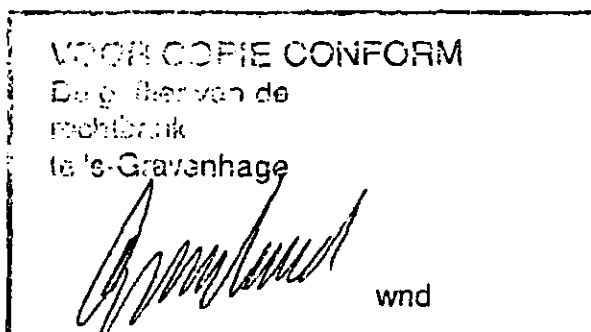
de rechter.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

27 MRT 2007

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN-DE HOOP

Advocaat en procureur,
Mw. mr J. van Veelen-de Hoop
Mw. mr E. de Gaus
Mw. mr G.J. Schipper-de Bruijn
Juridisch medewerkster,
Mw. J.M.P. Zimmermann

BentIncklaan 23
3039 KG Rotterdam
Tel.: 010 - 4768496
Fax: 010 - 2763921

FAXBERICHT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per Fax nr. 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

24 APR 2007

ZAAKNR. 200702905-1

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Rotterdam, 24 april 2007

Inzake : / STAAT
Onze ref. : Hoger beroepschrift
Dossier nr. : A935405MH
IND nummer : 9003.2000.12

Mijne dames, heren,

In opgemelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een hoger beroepschrift, ter behandeling.

In afwachting van uw berichten, teken ik,

Hoogachtend,

mr J. van Veelen-de Hoop

Advocatenkantoor Van Veelen-de Hoop is een samenwerkingsverband tussen mr J. van Veelen-de Hoop en mr G.J. Schipper-de Bruijn. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgekeerd.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: GD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam :
Voomamen :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Kongolees
Verblijfplaats :
Beslissing waarvan beroep : Rechtbank Rotterdam, AWB 06/11776 d.d. 22 maart 2007
Verzonden d.d. : 27 maart 2007
Kenmerk : 9003.2000.12
CRV -nummer :

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. van Veelen-de Hoop, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1);

Appellant heeft op 6 maart 2006 beroep ingesteld tegen de beschikking van 6 februari 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, IND. Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op 27 maart 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).

Appellant is het niet eens met deze uitspraak en stelt hiertegen hoger beroep in.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 4.2.1 dat uit de brief van 15 mei 2003 niet blijkt dat deze namens eiser is geschreven. Appellant is van mening dat uit deze brief duidelijk was dat het ging om een aanvraag ten behoeve van appellant. Gelet op de passages van de memorie van toelichting en de memorie van antwoord bij artikel 2:1 Awb valt niet in te zien waarom er geen sprake kan zijn van een aanvraag die is ingediend door een gemachtigde.

Grief 2.

Appellant is van mening dat de Rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn stelling dat door hem stilzwijgend een volmacht is verleend aan het steunpunt vluchtelingen om namens hem de "14/1 brief" te schrijven. De Rechtbank heeft miskend dat het steunpunt vluchtelingen als taak heeft het behartigen van belangen van asielzoekers, in het bijzonder die asielzoekers zoals appellant die hem om hulp en steun vragen.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOPGrief 3.

Appellant is van mening dat de Rechtbank onder punt 4.2.2. ten onrechte overweegt dat de brief van de heer Van Offeren niet als aanvraag in de zin van artikel 1:3, 3^e lid van de Awb kan worden aangemerkt.

Grief 4.

Appellant is van mening dat de Rechtbank ten onrechte onder punt 4.2.3 overweegt: *"De stelling dat het Steunpunt Vluchtelingen als taak heeft het behartigen van belangen van asielzoekers en asielzoekers terzijde staat, leidt evenmin tot het oordeel dat er sprake is van een aanvraag."*

Appellant legt hierbij als productie 3 over de Statuten van de Stichting ASKV / Steunpunt Vluchtelingen, gevestigd te Amsterdam.

In artikel 2.1 staat vermeld dat de Stichting het doel heeft om zonder winstoogmerk –ongeacht het land van herkomst of de reden van uitwijking- op te vangen en te begeleiden en hun belangen, al dan niet in rechte te vertegenwoordigen.

In tegenstelling tot de situatie die aan de orde was in de uitspraak van de Afdeling van 22 november 2005 (JV 2006/19) behartigt de Stichting niet een algemeen of collectief belang doch tevens een individueel belang. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskend dat het ASKV tevens de individuele belangen vertegenwoordigt en niet uitsluitend het algemeen belang.

Grief 5.

Appellant meent dat de Rechtbank door te verwijzen naar de uitspraak van de afdeling van 22 november 2005 (JV 2006/19) buiten de omvang van het geschil is getreden en derhalve gehandeld heeft in strijd met artikel 8:69 Awb.

Grief 6

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 4.2.3 dat het belang dat het steunpunt vluchtelingen heeft bij de beslissing op het verzoek, gelet op het individuele karakter van de beslissing, niet is aan te merken als een aan het Statutaire doelstelling ontleend, individuele belangenbehartiging overstijgend collectief belang. Nu de Stichting wel degelijk als doel heeft individuele vluchtelingen op te vangen en te begeleiden en hun belangen al dan niet in rechte te vertegenwoordigen, heeft de Rechtbank miskend dat de Stichting wel degelijk belang heeft bij de beslissing op het verzoek.

Grief 7.

Appellant is van mening dat de Rechtbank onder punt 4.3. ten onrechte overweegt dat de brief van 15 mei 2003 geen aanvraag is in de zin van artikel 1:3, 3^e lid van de Awb en dat er derhalve geen besluit als bedoeld in het eerste lid hoefde te worden genomen.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN – DE HOOPGrief 8

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 4.4 dat het uitblijven van een inhoudelijke reactie op het verzoek niet kan worden aangemerkt als een ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder b van de Awb met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit waartegen bezwaar kan worden gemaakt. De Rechtbank heeft ten onrechte onder punt 4.5 overwogen dat verweerder op goede grond het door eiser ingediende bezwaar niet ontvankelijk heeft verklaard.

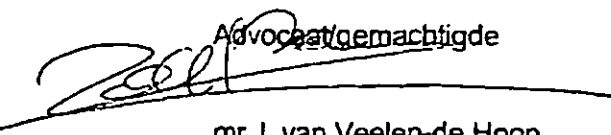
Appellant is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grieven wegens in strijd zijn met het zorgvuldigheid- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsonwikkeling, de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

REDENEN WAAROM

Appellant u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, d.d. 22 maart 2007 te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 24 april 2007

Advocaat/gemachtigde
mr J. van Veelen-de Hoop